

WALKA KLAS

organ Rewolucyjnej Ligi Robotniczej Polski - polskiej sekcji
Międzynarodowej Ligi Odbudowy Czwartej Międzynarodówki

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

S P I S _ _ T R E Ś C I

- Od redakcji:.....	str.	1
- Apel Ligi Międzynarodowej do młodzieży świata		
. Komentarz / Wł. Wars /.....	str.	4
. Apel.....	str.	o
- Hiszpania		
. Komentarz redakcyjny.....	str.	13
. Rezolucja centralna I Kongresu Rewolucyjnej Partii Robotniczej Hiszp.		14
. Ulotka "Do strajku powszechnego".....	str.	17
- Chile		
. Marksistowska Organizacja Rewolucyjna Chile wstępuje do Ligi Międzynarodowej		19
- Książę Poniatowski w Polsce / M. Kantor /.....	str.	20
- Dokumenty z Wybrzeża.....	str.	24

WALKA KLAS - organ Rewolucyjnej Ligi Robotniczej Polski
NUMER 10 LISTOPAD 1974

CENA - 5 zł., 5 Franków Francuskich, 5 Kronor Szwedzkich,
4 Marki Niemieckie, 1 Dolar U.S.

PRENUMERATA ROCZNA /12 numerów/: 60 zł., 60FF, 60KS, 48DM, 12\$
PÓŁROCZNA /6 numerów/: 30 zł., 30FF, 30KS, 24DM, 6\$.

ADRES : Elise Languin
Boite Postale 23
60100 - Nogent sur Oise, Francja

PRZEKAZY PIENIĘŻNE prosimy przesyłać czekiem lub pocztą.

KORESPONDENCJE oraz przekazy prosimy przesyłać w dwóch kopertach
z dopiskiem, na kopercie wewnętrznej: Walka Klas

Następujące KSIĘGARNIE prowadzą wolną sprzedaż Walki Klas oraz
innych publikacji Ligi Międzynarodowej:

Francja : Librairie Francois Maspero
19, rue Saint-Severin
Paris 5

Szwecja : Księgarnia RODA RUMMET
. w Sztokholmie
. w Uppsali
. w Goteborgu

Od redakcji

Istnieje ścisła współzależność między polityczno-gospodarczym kryzysem imperializmu, jaki obecnie rozwija się na całym świecie, a polityką aparatu stalinowskiego Gierka i położeniem mas pracujących w naszym kraju. Jeszcze nie tak dawno różni "dziennikarze" i rządowe gryziopiórki szukający pieniędzy w stalinowskiej kasie zachwalali tę oazę "spokoju i ładu", uniezależnioną od wstrząsów światowej gospodarki imperialistycznej, jaką rzekomo miał być nasz kraj. Dziś, dla każdego staje się oczywiste, że rządzący aparat każe masom pracującym płacić za "owocną współpracę" z imperializmem.

Bowiem wszyscy widzą, co się dzieje. Zamrożenie płac na dwa lata, w cztery lata po Grudniu, do reszty obnaża prawdziwe intencje Gierka i jego ekipy, rzeczywisty, anty-socjalistyczny charakter jego władzy. Podobnie rzeczy się mają z reformą płac, jaką Gierek usiłował wprowadzić w ciągu tego roku. Jej bezpośrednią konsekwencją był gwałtowny spadek dochodów, często o 600 - 700 zł miesięcznie. Reforma spotkała się z należytą odprawą ze strony robotników. W stocznicach Gdańska, Gdyni i Szczecina, w kopalniach, w Starachowicach i w innych zakładach pracy strajki zmusiły Gierka do odwrotu. Tym bardziej że tzw. "zamrożenie cen" jest fikcją, z chwilą gdy od trzech lat towarzyszy mu powszechnie odczuwalny, ukryty wzrost cen. Polityczne decyzje biurokracji, przedłużającej z roku na rok "zamrożenie cen", było piaskiem w oczy. Usiłowano uspić czujność mas pracujących. Ale próba spaliła na panewce. Ludzie pracy doskonale widzą, że próbuje się ich na nowo okłamać. Sierpniowe strajki w setkach zakładów przeciwko reformie płac dowodzą, że resztki zaufania czy też ewentualnych złudzeń względem Gierka rozwiały się do końca.

Pseudo-reforma, spadek płac, wzrost cen o charakterze inflacyjnym, rosnące - jakże dostrzegalne - bezrobocie, zwłaszcza wśród młodzieży, zamrożenie uposażeń - oto bilans czterech lat gierkowych rządów. Nie wyrównują tego mizerne "regulacje płac", które są wyłącznie uiszczeniem /częściowym zresztą/ tego, co od 10 - 15 lat należało się klasie robotniczej.

Cały imperializm światowy znajduje się w największym kryzysie od pamiętnych lat trzydziestych. Miliony bezrobotnych, których szeregi z dnia na dzień gęstnieją, 20 - 30% spadek stopy życiowej mas pracujących z uwagi na galopującą inflację, zastępy młodych ludzi - robotników, studentów, uczniów techników - nie znajdujących zatrudnienia po nauce - to powszedni dziś obraz krajów kapitalistycznych. Burżuazja postępuje tak samo jak nasz stalinizm, tj. przerzuca na barki ludzi pracy koszt bankructwa Państwa wyzysku.

Od 1968r. ruch robotniczy w skali całego świata wszedł w nowy etap. Wszędzie potężne ruchy strajkowe osłabiają burżuazyjną władzę. W niektórych krajach doszło już do fizycznego starcia rewolucji z kontrrewolucją, jak Chile oraz Polska, w innych zaś - w Hiszpanii, w Portugalii, we Francji czy we Włoszech - otwarte zderzenie klas może rozpocząć się lada dzień. U nas także ponownie dojrzewają warunki nowego, frontального ataku na gmach stalinowskiego aparatu władzy. Na Zachodzie i na Wschodzie wróg

jest ten sam: burżuazja i stalinizm.

W poprzednim numerze "Walki Klas" pisaliśmy o tym, jak stalinowcy, czyli partie "komunistyczne" podporządkowane Kremlowi, robią wszystko, żeby uniemożliwić masom obalenie burżuazji. Niniejszy numer przynosi nowe elementy, głównie w oparciu o wydarzenie rozwijające się w Hiszpanii, stojące w przededniu otwartej rewolucji socjalistycznej.

Pisaliśmy, że w tej nowej potężnej fali światowej zwycięstwo zależy od tego, czy masy pracujące zbudują swoją własną partię rewolucyjną - Czwartą Międzynarodówkę. Inaczej mówiąc, czy zostanie zniszczony stalinizm i jego pochodne w międzynarodowym ruchu robotniczym.

Robotnikom polskim, studentom, inteligencji, ubogiemu chłopstwu Międzynarodowa Liga Odbudowy IV Międzynarodówki - poprzez swoją polską sekcję - pokazuje, jak w praktyce można i należy walczyć o zniszczenie burżuazji i stalinizmu na całym świecie. Liga Międzynarodowa pokazuje to dziś w Hiszpanii, gdzie po raz pierwszy Czwarta Międzynarodówka ściera się ze stalinizmem w skali całego kraju, powoli niszczy K.P.H. i odbiera jej przywództwo nad klasą robotniczą, która gromadzi się w światowej partii rewolucji.

To samo należy dokonać w innych krajach, w tym i w Polsce. Uwolnić światowy ruch robotniczy od stalinowskiej zarazy, od tej głównej siły ugody z imperializmem, można tylko i wyłącznie niszcząc stalinizm w krajach, gdzie panuje - w Europie Wschodniej, a zwłaszcza w ZSRR. I odwrotnie. Nie obalimy biurokracji w Polsce i innych krajach Europy Wschodniej bez równoczesnej walki o obalenie burżuazji i imperializmu w krajach kapitalistycznych, czyli - tym samym - o zniszczenie stalinowskich partii w zachodnim ruchu robotniczym.

Dlatego też kierownictwo Ligi Międzynarodowej - światowej partii klasy robotniczej - prowadzi na szeroką skalę zakrojoną walkę o zbudowanie nowych sekcji Ligi, w tym - sekcji radzieckiej. W Grudniu robotnicy polscy powiedzieli - i do dziś zdanie to przewija się we wszystkich dyskusjach: "Bez pomocy mas pracujących ZSRR niczego w Polsce nie uzyskamy". Tak jest. Potrzebna jest jedność walki mas ZSRR, Polski, Węgier, Czechosłowacji, Jugosławii, itp. Wybiła godzina stalinizmu. Należy go wszędzie obalić. Ale walkę tę poprowadzić może tylko światowa partia rewolucyjna - Czwarta Międzynarodówka. Bowiem tylko ona walczy, we wszystkich krajach, o prawdziwy rząd klasy robotniczej, o socjalizm na całym świecie.

Zadaniem na dziś, zadaniem chwili jest, w Polsce, budowa Rewolucyjnej Ligi Robotniczej Polski - sekcji Ligi Międzynarodowej. W pierwszym rzędzie chodzi o to, żeby organ R.L.R.P., "Walka Klas", stał się narzędziem tej budowy w pełnym słowa znaczeniu. Główna walka, jaką dziś toczą członkowie R.L.R.P., polega na penetracji "Walki Klas" do ośrodków przemysłowych, do zakładów pracy, do organizacji politycznych i społecznych młodzieży i inteligencji. Właśnie dlatego, że jest to jedyne w Polsce niezależne od biurokracji stalinowskiej pismo marksistowskie, pismo całości mas pracujących; również dlatego że tylko R.L.R.P. proponuje dziś konkretne rozwiązania, konkretną walkę, o obalenie Gierka, program tej walki oraz partię, która jest zdolna ten program urzeczywistnić.

Z tego samego powodu musimy jak najszybciej doprowadzić do pisma miesięcznego. Od ostatniego numeru 9 upłynęły cztery miesiące! Sytuacja ta odzwierciedla problemy, jakie Liga Międzynarodowa musi rozwiązać w budowie swej partii w Polsce. Wyraża ona również jak wielką pomoc, po-

parcie i solidarność potrzebne są w tym przedsięwzięciu. Oczywiście wyłącznie od nas zależy jego powodzenie. Ale bez pomocy - politycznej i materialnej - naszych sympatyków, robotników, socjalistów i komunistów - będzie ono nieskuteczne. Bowiem nie bez powodu mówimy i piszemy o kryzysie Czwartej Międzynarodówki, o potrzebie jej odbudowy. Jeżeli wzywamy robotników i działaczy do Czwartej Międzynarodówki, do budowy jej polskiej sekcji, to nie zapraszamy ich "na gotowe", ale - przeciwnie - do walki o przezwyciężenie skutków dziesiątek lat stalinowskiej władzy i represji.

Mówimy: oto program jakiego brak w Polsce, oto partia, która jest w stanie zrealizować go. A zatem - zbudujmy ją. Niechaj "Walka Klas" stanie się w najbliższych miesiącach pismem znanym polskim masom pracującym, masowo kolportowanym we wszystkich zakątkach naszego kraju.

Oto najbliższy - i najważniejszy - cel, jaki stawia sobie Liga Międzynarodowa w Polsce. W ten sposób walka o przygotowanie IV Międzynarodowej Otwartej Konferencji, w lecie przyszłego roku, nabierze pełnej treści w naszym kraju. Odbudować Czwartą Międzynarodówkę w naszym kraju oznacza, w pierwszym rzędzie, zapoznać masy pracujące z jej walką, z jej programem; a także włączyć ten program i tę walkę w nurt codziennej walki klasy robotniczej ze stalinizmem, z Gierkiem.

W poprzednich numerach "Walki Klas" :

nr. 6, styczeń 1974

- Proklamacja Ligi Międzynarodowej
- Platforma frakcji "O utrzymanie i rozwój Komitetu Międzynarodowego"

nr. 7, marzec 1974

- Polska a międzynarodowy podział pracy
- O ostatnich procesach komunistów ZSRR
- Nauki płynące z wydarzeń w Chile
- Chile - jakie lekcje?
- Policjanci wszystkich krajów, łączcie się
- Jeszcze raz o polskim węglu na usługach hiszpańskich faszystów

nr. 8, maj 1974

- Pierwszy zjazd Ligi Międzynarodowej
- Rezolucja polityczna I Konferencji Rewolucyjnej Ligi Robotniczej Polski

nr. 9, lipiec 1974

- Apel Ligi Międzynarodowej na Czwartą Otwartą Konferencję Międzynarodową
- Reforma gospodarcza - reforma anty-robotnicza
- Portugalia
- .. oświadczenie Ligi Międzynarodowej
- Droga zdrady

...APEL LIGI DO MŁODZIEŻY... APEL LIGI DO MŁODZIEŻY... APEL LIGI DO MŁODZIEŻY...

W lecie br. Międzynarodowa Liga Odbudowy IV Międzynarodówki rzuciła apel do młodzieży wszystkich krajów, wzywający do wspólnej walki o zbudowanie Czwartej Międzynarodówki.

Apel jest odpowiedzią na walkę i poszukiwania milionów młodych robotników, bezrobotnych, uczniów, studentów i pracowników umysłowych, którzy obiektywnie szukają drogi prowadzącej do socjalizmu oraz realizacji ich dążeń i ideałów. Liga Międzynarodowa proponuje młodzieży walkę o światową partię klasy robotniczej. W tym sensie apel jest wyzwaniem i odpowiedzią na kapitulację wszystkich organizacji powołujących się na trockizm, które porzuciły walkę o niezależność mas pracujących względem burżuazji i stalinowców. Zarówno wśród młodzieży jak i wśród całości mas pracujących ich polityka wiedzie na manowce. Dlatego porzuciły, między innymi, walkę o Międzynarodówkę Młodzieży Rewolucyjnej.

A zatem apel nie jest zwykłym, powszednim dokumentem, lecz aktem politycznym o ogólnoświatowym zasięgu. Czwarta Międzynarodówka inicjuje walkę o zdobycie młodych rewolucjonistów do swoich szeregów; proponując konkretne hasła i zadania.

W jakim stopniu apel Ligi Międzynarodowej dotyczy młodzieży naszego kraju?

Doświadczenia młodzieży polskiej w walce klas są ogromne. Jej mobilizacje towarzyszyły zawsze starciom robotników z aparatem biurokracji, nierzadko wyprzedzały. Młodzież polska jest młodzieżą klasy robotniczej. Nie tylko dlatego, że tworzy ona trzon proletariatu, lecz przede wszystkim dlatego, że w swojej całości - robotnicza, chłopska, inteligencka i ucząca się - młodzież związana jest trwale ze społecznymi zdobyczami o charakterze socjalistycznym. Wbrew perfidnej propagandzie stalinowskiej młodzież zawsze walczyła i walczy o prawdziwą władzę klasy robotniczej, o pełną realizację socjalizmu. Nic więc dziwnego, że zawsze gwałtownie ścierała się ze stalinowskim aparatem władzy.

W 1956 roku młodzież odegrała kolosalną rolę u boku klasy robotniczej. Z potężnym entuzjazmem rzuciła się do walki w obronie zagrożonych zdobyczy robotniczych, o ich rozszerzenie, o obalenie znienawidzonej dyktatury. Potem, kiedy coraz bardziej oczywista stawała się zdrada ekipy Gomułki, młodzież przystąpiła natychmiast do dalszej walki, demaskując ponownie oszustwo biurokracji. W latach sześćdziesiątych uczelnie, szkoły, zakłady pracy i organizacje młodzieżowe stały się terenem poszukiwania najlepszych dróg do władzy robotniczej i politycznych środków obalenia stalinizmu. Za te poszukiwania, za próby sformułowania komunistycznego programu walki z biurokracją liczni młodzi reprezentanci robotniczej sprawy szli do więzień lub poddawani byli surowym represjom. Modzelewski, Kuroń, Śmiech, uczniowie i studenci Warszawy, młodzi intelektualiści marksistowscy, ZMS-owcy, ZSP-owcy, znani i nieznani - wszyscy zapisali piękne karty ruchu robotniczego w Polsce.

Na całym świecie dojrzywały warunki wielkich starć klasowych. Wszędzie rytm walki przybierał na sile. Reakcyjnym reżimom burżuazji na Zachodzie i stalinizmowi na Wschodzie nie udało rozbić ruchu robotniczego. Wydarzenia 1968 roku - głównie we Francji i w Czechosłowacji - otworzyły nową epokę bezpośredniego, ogólnoświatowego starcia mas pracujących z reakcją. W Polsce był to "marzec", ponowna, globalna konfrontacja całej młodzieży ze stalinizmem. Ulice wypełniły się młodzieżą studencką, szkolną i robotniczą, która biła się o swobody demokratyczne, o prawdziwą

władzę klasy robotniczej. Był to ruch o charakterze głęboko socjalistycznym i robotniczym. Stanowił zapowiedź nowych, o wiele szerszych starć klasowych, do których doszło dwa i pół lata później.

Tak samo jak całość mas pracujących naszego kraju, młodzież zdecydowanie odrzuca stalinizm, jego władzę i kierownictwo. Walka młodzieży i klasy robotniczej - w Październiku, w Marcu, w Grudniu i dziś - jest walką w poszukiwaniu drogi do socjalizmu, w poszukiwaniu politycznych środków, metod i programu uwolnienia polskiego państwa robotniczego od stalinowskich uzurpatorów. I w Październiku, i w Marcu, i w Grudniu masy pracujące pozabawione były własnej organizacji, własnego, niezależnego kierownictwa. Brak było partii, brak było programu.

Taką partią jest Czwarta Międzynarodówka, czyli dziś Międzynarodowa Liga Odbudowy Czwartej Międzynarodówki - światowa partia robotników wszystkich krajów, działająca w Polsce poprzez R.L.R.P. - która wzywa młodzież świata, w tym młodzież polską do swych szeregów.

Grudniowy ruch rewolucyjny polskich mas pracujących był ogromnym krokiem naprzód w walce ze stalinizmem. Rozwijająca się do dziś i przybierająca na sile fala strajków jest jeszcze jednym dowodem tego, że biurokracja inicjatywę już dawno straciła, krok za krokiem ustępuje masom, mimo że próbuje kasać. Krokiem naprzód dlatego również, że konieczność nowego kierownictwa, nowego programu walki jest w pełni uświadomiona przez masy i młodzież.

I nie o inne kierownictwo chodzi jak MIĘDZYNARODOWE. Jest to także lekcja z dotychczasowych bojów. Międzynarodowe kierownictwo, które przerwie izolację wobec mas i młodzieży innych krajów, jaką utrzymuje biurokracja Kremla. Międzynarodowe kierownictwo, które w sukurs walczącym robotnikom i młodzieży w Polsce zmobilizuje masy innych krajów Wschodu i Zachodu.

We wszystkich dotychczasowych walkach w Polsce przewijały się hasła głoszące wspólnotę młodzieży i robotników oraz jedność i solidarność z ruchami młodzieżowymi i robotniczymi na całym świecie. Te tradycje są u nas bardzo głęboko zakorzenione. Nadszedł czas przekształcić je w program politycznego działania.

Dla młodzieży jedyną drogą rozwiązania wszystkich jej problemów, dążeń i ideałów jest walka wraz z klasą robotniczą o rewolucję socjalistyczną. Tę walkę i jej program proponuje młodzieży Międzynarodowa Liga Odbudowy Czwartej Międzynarodówki.

Młodzi robotnicy, studenci, uczniowie, młodzi komuniści!
Walczcie o waszą partię - 1V Międzynarodówkę!
Przyłączcie się do budowy Międzynarodówki Młodzieży Rewolucyjnej!

Wrzesień 1974

Włodzimierz Wars

DO MŁODZIEŻY CAŁEGO ŚWIATA

Apel Międzynarodowej Ligi Odbudowy IV Międzynarodówki

x

- Precz z imperializmem! Precz z biurokracją!
- Niech żyją Socjalistyczne Stany Zjednoczone Europy!
- Niech żyje Światowa Republika Rad Robotniczych!
- Odbudujemy IV Międzynarodówkę!
- Budujemy Międzynarodówkę Młodzieży Rewolucyjnej!

xxx

Towarzysze!

Na całym świecie dojrzewają warunki decydującego starcia między klasami. W Ameryce i w Europie, na półwyspie Indochińskim i na Bliskim Wschodzie wyzyskiwane masy raz po raz przeciwstawiają się planom zaostrzenia nędzy i wyzysku, jakie przygotowuje i wprowadza wielki kapitał. Wszędzie - zarówno w państwach kapitalistycznych jak i tam gdzie panuje stalinizm - proletariat i młodzież występują przeciwko imperialistycznemu barbarzyństwu i dyktaturze biurokracji stalinowskiej.

Od 1968 roku cały świat wszedł w nową epokę. Strajk powszechny we Francji oraz proces rewolucji politycznej w Czechosłowacji otworzyły w skali światowej okres nieuchronności rewolucji i kontrrewolucji. Międzynarodowy kryzys walutowy oraz tzw. "kryzys energetyczny" ukazują codzienną rzeczywistość rozkładu systemu imperialistycznego. Coraz bardziej widoczny i odnotowalny staje się los, jaki masom pracującym - a zwłaszcza młodzieży - przygotowuje imperializm. Wszystkie rządy burżuazyjne w przyspieszonym tempie staczają się do politycznego i ekonomicznego bankructwa. Dotyczy to w tym samym stopniu reżimów faszystowskich jak i tych przybranych w "demokratyczne" szaty. Wszystkie te rządy usiłują zrzucić na barki klasy robotniczej i młodzieży konsekwencje kryzysu, do którego doprowadziła ich własna polityka. Wysoka cena, jakiej żądają od mas, to rosnąca inflacja, coraz powszechniejsze bezrobocie, reakcyjna reorganizacja szkolnictwa, militaryzacja młodzieży którą chce się użyć jako mięso armatnie do ludobójczych przedsięwzięć w rodzaju Wietnamu. Perspektywa, jaką dogorywający kapitalizm ofiarowuje ludzkości, sprowadza się do nędzy milionów robotników, chłopów i młodzieży na całym świecie; jest to perspektywa barbarzyństwa i zagłady cywilizacji.

Przeciwko tym zamierzeniom z rosnącą siłą i rozmachem rozwija się potężna mobilizacja mas pracujących ogarniająca coraz to nowe warstwy społeczne i pokolenia. We wszystkich robotnicy i młodzież podejmują walkę w obronie praw i słusznym żądań. Wszędzie ich ruch ściiera się z polityką wyzysku rządów broniących interesów wielkiej własności prywatnej. Walka ta pogłębia i zaostrza kryzys burżuazji. Równocześnie toruje drogę do niezależnej władzy ludu pracującego, która jest jedyną, realną odpowiedzią na bezsilność burżuazji, która nie jest w stanie zagwarantować masom przyzwyczajonych warunków egzystencji.

Nad światem znów krąży widmo rewolucji proletariackiej. Biurokraci i burżuazja czynią rozpaczliwe próby uruchomienia machiny kontrrewolucji. Podróże Nixona i Breżniewa, uściski Mao-Tse-Tunga z Kisingerem, pomoc Kremla dla frankistowskiej dyktatury na Europejskiej Konferencji Bezpieczeństwa i Współpracy, dyplomatyczne poparcie Pekinu oraz finansowe wsparcie Rumunii dla faszystowskiej junty w Chile, łamanie strajków górników Asturii, Anglii i Francji przez polską filię biurokracji Kremla - te fakty i wiele, wiele innych mają tę samą wymowę; ukazują światowy zasięg tych samych manewrów oraz prawdziwą treść kontrrewolucyjnej polityki "pokoju i współpracy". Jest to podstawowe narzędzie w rękach wielkich monopolów i ich stalinowskich sprzymierzeńców, skierowane przeciwko rosnącemu zagrożeniu ze strony proletariatu. Same wydarzenia są tego dobitnym potwierdzeniem; zarazem ostrzegają przed nowymi ciosemi, jakie chce zadać klasie robotniczej wroga rewolucji koalicja. Wystarczy przypomnieć imperialistyczny "pokój" narzucony maoistom Wietnamu przez barbarzyńskie bombardowania oraz przy pomocy dyplomatycznych nacisków Moskwy i Pekinu; wystarczy przypomnieć świeższe doświadczenia "Frontu Ludowego" w Chile, przygotowanego przez partię stalinowską w ścisłej współpracy z socjal-demokracją w celu uchronienia prywatnej własności kapitalistycznej. Chile jest jeszcze jednym, najświeższym dowodem tego, że "Fronty Ludowe" nie zagrządzają lecz tworzą drogę faszystowskiej reakcji i przygotowują warunki krwawej rozprawy burżuazji z obezwładnionym proletariatem.

Drugą stroną medalu są represje organizowane bezpośrednio przez biurokrację stalinowską w ZSSR oraz w innych krajach zdobyczy socjalistycznych. Jest to nierozłączny aspekt tej samej, coraz ściślej współpracy Kremla z imperializmem. Represje wewnątrz tych krajów towarzyszy otwieranie gospodarki planowej kapitalistycznym monopolom. Systematyczne ataki na polityczne i społeczne zdobycze Rewolucji Październikowej wiodą do niekontrolowanego napływu burżuazyjnych kapitałów, Na bliższą lub na dłuższą metę prowadzi to do restauracji kapitalistycznych stosunków produkcji.

Represje nie osiągnęły jednak zamierzonego celu. Nie złamały oporu mas pracujących; mobilizacje proletariatu i młodzieży nie zostały rozbite. Czołgi wojsk Układu Warszawskiego nie zdołały "normalizować" sytuacji w Czechosłowacji; ani Gomułka ani Gierkowski nie udało się powstrzymać ruchu strajkowego i zgnieść rad robotniczych; mimo fali procesów - w stylu lat trzydziestych i pięćdziesiątych, mimo przepełnionych szpitali psychiatrycznych wzrasta walka Lewicowej Opozycji w Związku Radzieckim.

Rewolucja Społeczna na Zachodzie oraz rewolucja polityczna na Wschodzie są na porządku dnia. Pod naciskiem ofensywy międzynarodowego proletariatu wali się imperialistyczny "ład" i wraz z nim cały międzynarodowy aparat stalinowski. Koalicja burżuazji ze stalinizmem ma jeden tylko cel: przygotowanie globalnego starcia z proletariatem. Dlatego jedynym wyjściem dla proletariatu, młodzieży i mas uciskanych jest rewolucja socjalistyczna, czyli obalenie władzy burżuazji oraz dyktaturę jej biurokratycznych aparatów. Nie ma innego rozwiązania jak walka o Socjalistyczne Stany Zjednoczone Europy, prowadzące do Światowej Republiki Rad Robotniczych. Jedyną zgodną z interesami klasy robotniczej i młodzieży perspektywą jest wyłączenie międzynarodowego kapitału i dyktatura proletariatu wiodąca do emancypacji ludzkości.

Oto jest historyczny zadanie proletariatu. Tym samym celem kieruje się Czwarta Międzynarodówka. Po bankructwie Drugiej Międzynarodówki social-demokratycznej, po zdradzie Trzeciej Międzynarodówki stalinowskiej, kontynuatorką bolszewizmu jest Czwarta Międzynarodówka. Została ona założona w 1938 r., aby rozwiązać kryzys rewolucyjnego kierownictwa proletariatu; jej celem jest stanąć na czele mas pracujących i poprowadzić je do władzy.

Mimo to po dziś dzień wielu robotników i młodych ma bardzo fałszywe pojęcie o Czwartej Międzynarodówce lub w ogóle jej nie zna. Dzieje się tak, bowiem Czwarta Międzynarodówka znajduje się w kryzysie. Od samego momentu powstania, Czwarta Międzynarodówka zawsze była atakowana i prześladowana przez stalinowców, faszystów oraz pseudo-demokratów. Pod wpływem tych ataków, a także wobec braku doświadczonych kadr, wymordowanych przez Kreml - włącznie z samym Trockim - w trakcie długoletniej międzynarodowej nagonki na trockistów i całą międzynarodową opozycję lewicową, Czwarta Międzynarodówka znalazła się w izolacji. W latach pięćdziesiątych kierownictwo Międzynarodówki /głównie tacy ludzie jak Michel Pablo, Ernest Mandel i Pierre Frank/ skapitułowało przed stalinizmem. Skonfrontowane z ofensywą burżuazji i biurokracji, z prześladowaniami działaczy trockistowskich oraz izolacją Międzynarodówki względem mas, owe kierownictwo przyznało biurokracji rewolucyjny charakter i zmusiło sekcje krajowe do wstąpienia w szeregi partii stalinowskich.

Na szczęście część działaczy i organizacji zorganizowała opór przeciw rewizjonizmowi Pabla i przeciwstawiała się tej próbie likwidacji Międzynarodówki. Amerykańska Socialist Worker's Party, Angielska Socialist Labour League oraz większość Partii Communiste Internationaliste założyły w 1953 Międzynarodowy Komitet IV Międzynarodówki, który przez następną dwadzieścia lat utrzymał ciągłość IV Międzynarodówki. Komitet Międzynarodowy legitymuje się serią praktycznych i politycznych dokonań; m.in. doprowadził do założenia nowych sekcji, zwłaszcza w krajach Europy Wschodniej. Mimo to nie udało mu się do końca zrozumieć i objąć całokształt kryzysu Międzynarodówki, a zatem i zrealizować niezbędne do jej odbudowy zadania.

Dzisiejszy okres nieuchronności rewolucji i kontrewolucji charakteryzuje się nie tylko tym, że inicjatywa należy do klasy robotniczej, lecz głównie tym, że w każdym kraju centrum walki klasowej leży kwestia władzy. Jest oś wszystkich walk i dlatego problem jaki natychmiastowo staje przed wszystkimi, dotyczy partii, która byłaby zdolna poprowadzić proletariat do władzy. Innymi słowy oznacza to, że żyjemy w okresie, w którym koniecznością jest zbudowanie partii światowej, czyli odbudowanie IV Międzynarodówki i rozwiązanie jej kryzysu. Dlatego mówimy, że żyjemy w epoce IV Międzynarodówki.

W tej sytuacji Komitet Międzynarodowy stanął wobec konieczności przezwyciężenia własnych słabości. Chodziło głównie o odrzucenie federatywnej więzi między organizacjami krajowymi oraz wąskiej polityki narodowej; bez spełnienia tych warunków nie mogło być mowy o zastosowaniu centralizmu demokratycznego w skali międzynarodowej i przekształcenia Komitetu Międzynarodowego w światowy ośrodek kierujący odbudową IV Międzynarodówki. Okazało się, że zasadnicze sekcje, które w Komitecie Międzynarodowym zapewniły w poprzednich latach

ciągłość walki o odbudowę Międzynarodówki, skapitulowały w konfrontacji z tymi zadaniami. A amerykańska Workers Party przyłączyła się do pabłowskiego Sekretariatu Zjednoczonego; angielska Socialist Labour League odeszła z Komitetu Międzynarodowego i wogóle zaprzestała walki; z kolei francuska Organisation Communiste Internationaliste zlikwidowała Komitet Międzynarodowy i na jego miejsce założyła tzw. "Komitet Organizacyjny, będący luźnym, niejednorodnym zgrupowaniem organizacji "powołujących się na trockizm", w którym "każda organizacja odpowiedzialna jest tylko i wyłącznie za własną politykę".

W łonie samego Komitetu Międzynarodowego szereg organizacji przeciwstawiło się oportunistycznym manewrom O.C.I., proklamując "Międzynarodową Frakcję o utrzymanie i rozwój KM." /Rewolucyjna Liga Socjalistów Węgierskich, Organizacja Trockistowska Hiszpanii oraz Komitet Organizacyjny Komunistów /Trockistów/ Europy Wschodniej/. Frakcja została de facto wyrzucona z Komitetu Organizacyjnego na drugiej konferencji Biura Międzynarodowego K.O. w kwietniu 1973r., po czym wkonstytuowała się w Międzynarodową Ligę Odbudowy IV Międzynarodówki, organizację opartą o Program Przejściowy i tym samym działającą na bazie międzynarodowego centralizmu demokratycznego. Założenie Ligi było uwięzieniem walki Frakcji Międzynarodowej; Akt ten oznaczał, że zagwarantowana została ciągłość IV Międzynarodówki oraz że walka o rozwiązanie jej kryzysu weszła w decydujące stadium. W tym sensie proklamacja Ligi Międzynarodowej jest właśnie odpowiedzią na kryzys Czwartej Międzynarodówki. Liga powstała jako kontynuatorka walki prowadzonej dotąd przez Komitet Międzynarodowy, jako spadkobierczyni jego osiągnięć i dokonań; ale równocześnie Liga idzie dalej i konsekwentnie zrywa ze słabościami Komitetu. Twierdzimy, że Czwarta Międzynarodówka istnieje i walczy w postaci Ligi Międzynarodowej, nie mniej jednak należy ją odbudować.

W lutym 1974 r., na I Kongresie, Liga Międzynarodowa podjęła hasło rzucone w przeszłości przez K.M., Czwartej Otwartej Konferencji Międzynarodowej. Przejmując ceł, którego Komitetowi Międzynarodowemu nie udało się osiągnąć, Kongres Ligi poszedł dalej stwierdzając, że będzie to konferencja, która odbuduje IV Międzynarodówkę. Datę konferencji, czyli termin w którym ta walka winna zostać wygrana ustalono na 18 miesięcy od kongresu. Odbudowanie IV Międzynarodówki określono jako utożsamiające się ze zniszczeniem likwidatorskich i działających zamęt ośrodków, które powołują się na trockizm. Przewyciężenie słabości i ograniczeń Komitetu Międzynarodowego poszło jeszcze głębiej, bowiem po raz pierwszy jasno określono sens zniszczenia tych ośrodków jako walkę o zmianę relacji między klasą robotniczą a IV Międzynarodówką. Innymi słowy chodzi o to, aby Liga Międzynarodowa została uznana przez masy pracujące jako jedyna organizacja reprezentująca IV Międzynarodówkę, jako nowa, budująca się Partia światowa będąca alternatywą wobec stalinizmu i rzeczywistą odpowiedzią na kryzys rewolucyjnego kierownictwa ruchu robotniczego.

W ramach walki o Czwartą Otwartą Konferencję Międzynarodową, Liga Międzynarodowa na nowo podejmuje walkę o zdobycie młodzieży dla IV Międzynarodówki. Na nowo bowiem chodzi o jedno z najważniejszych osiągnięć Komitetu Międzynarodowego.

W lipcu 1971 r. pięć tysięcy młodych rewolucjonistów z ponad trzydziestu krajów zebrało się w Essen /Niemcy/ na wezwanie Komitetu Międzynarodowego. Dwudniowe zgromadzenie młodzieży międzynarodowej odbyło się wokół haseł Socjalistycznych Stanów Zjednoczonych Europy, rewolucji Socjalistycznej, budowy Międzynarodówki Młodzieży Rewolucyjnej oraz IV Międzynarodówki. Zgromadzenie w Essen było potężną demonstracją siły i walki Komitetu Międzynarodowego. Równocześnie ujawniło jego ograniczenia. Po dezercji Socjalist Labour League oraz zdradzie francuskiego kierownictwa Lambert'a i Just'a /O.C.I./, obie organizacje porzuciły również międzynarodową mobilizację wokół IV Międzynarodówki. Obecnie walka ta została przejęta przez Ligę Międzynarodową. Liga posiada polityczne środki umożliwiające realizację tych zadań - program i organizacja IV Międzynarodówki - ponieważ sama stanowi światowy ośrodek kierowniczy i dysponuje globalną strategią odbudowy IV Międzynarodówki.

Liga Międzynarodowa głosi, że jedynym wyjściem, jedyną odpowiedzią na prawowite dążenia młodzieży jest rewolucja proletariacka i podjęcie przez młodzież sprawy klasy robotniczej. Wbrew rewolucyjnej "teorii" stalinowców o możliwości zbudowania socjalizmu w jednym kraju Liga twierdzi, że socjalizm wygrać może wyłącznie w skali światowej oraz, że walka o rozwiązanie kryzysu rewolucyjnego kierownictwa utożsamia się z walką o odbudowę IV Międzynarodówki i przejęcia przez nią przywództwa proletariatu światowego. Jest to fundamentalna lekcja bolszewizmu. Dlatego jest to także walka - jedyna warta zaangażowania - jaką Liga Międzynarodowa proponuje młodzieży. Młodzież wszystkich krajów szuka swojej drogi, drogi do nowej partii, która ponad granicami państwowymi prowadzi ją do budowy nowego świata. Liga Międzynarodowa ofiaruje młodzieży walkę wraz z klasą robotniczą o odbudowę IV Międzynarodówki.

Bojowość, energia i zaangażowanie młodzieży są potrzebne IV Międzynarodówce w walce o realizację zadań. "Czwarta Międzynarodówka przywiązuje wyjątkową wagę do młodego pokolenia proletariatu. Całą swoją polityką stara się rozbudzić w młodzieży ufność we własne siły i przyszłość. Jedynie świeży entuzjazm i ofensywny duch młodzieży zagwarantować mogą pierwsze sukcesy walki. Z kolei tylko te sukcesy mogą zawrócić na drogę rewolucji najlepsze elementy starszego pokolenia. Tak było i tak będzie zawsze". /Program Czwartej Międzynarodówki/. Dlatego też, Międzynarodowa Liga odbudowy IV Międzynarodówki wzywa młodzież całego świata do przyłączenia się do tej walki.

Młodzież walczy na wszystkich frontach, we wszystkich krajach i znajduje się zawsze w pierwszych szeregach mobilizacji klasy robotniczej. Ale nie tylko, ponieważ młodzież jest również tą siłą, która jako pierwsza zrywa ze starym, zbankrutowanym kierownictwem i rozpoczyna poszukiwanie nowej partii. W ostatnich

latach młodzież nabyła szereg doświadczeń w tej dziedzinie. Polityka "guerilli" i terroru, droga bohaterskiej lecz desperackiej walki Jana Palacha, maoizm - wszystkie te doświadczenia są jeszcze jednym dowodem na to, że bojowość młodzieży nie może w sposób żywiołowy doprowadzić do budowy Międzynarodówki, jakiej potrzebuje proletariatus; dowodzą one również, że do zwycięstwa nad burżuazją i stalinizmem nie wystarczy sama wola walki.

Młodzi robotnicy! Studenci! Uczniowie! Działacze!

Liga Międzynarodowa oświadcza wam, że partią, jaką szukacie, może być tylko IV Międzynarodówka, ponieważ - w programie i realizacji wyraża ona i kondensuje wiekowe doświadczenia międzynarodowego ruchu robotniczego; z uwagi również na fakt, że kontynuuje ona walkę bolszewizmu o zbudowanie światowej partii rewolucji.

Towarzysze! Biurokracja stalinowska boi się jak ognia zetknięcia bogatych doświadczeń walk robotników i młodzieży z programem i organizacją IV Międzynarodówki, ponieważ Czwarta Międzynarodówka w światowy wyraża doświadczenia i problemy walk prowadzonych przez masy pracujące i młodzież w procesie rewolucji politycznej. Biurokracja boi się także, bowiem Czwarta Międzynarodówka /ciągłość bolszewizmu/ przekształci te doświadczenia w świadomość rewolucyjną i zdobędzie masy i młodzież do swoich szeregów. Partyzantka, maoizm oraz ugrupowania żywiołowe pokazały już, że w decydujących momentach walki klas mogą wyłącznie odegrać rolę "krytycznych sojuszników" Frontów ludowych i stalinizmu, stać się czymś w rodzaju "lewicy" tych prądów. Jedynie Czwarta Międzynarodówka jest w stanie przekształcić zapał i bojowość młodzieży w siłę budującą światową partię rewolucji proletariackiej.

Ale Liga Międzynarodowa wie, że dziś tysiące młodych robotników, studentów i uczniów nie są jeszcze w stanie przystąpić do Ligi Międzynarodowej. Tym niemniej mobilizują się w fabrykach, na budowach przeciwko kapitałowi oraz stalinowskiej biurokracji i obiektywnie poszukują Międzynarodówki, co wykazało już zgromadzenie w Essen. Wszystkich tych, którzy potrzebują jeszcze doświadczenia praktycznej walki i wypróbowania w niej programu IV Międzynarodówki, aby móc go zaakceptować, Liga Międzynarodowa wzywa do wspólnej walki nie stawiając im żadnego warunku. Międzynarodowa Liga Odbudowy IV Międzynarodówki wzywa młodzież do natychmiastowej wspólnej walki z imperializmem i biurokracją o Socjalistyczne Stany Zjednoczone Europy oraz o zbudowanie światowej partii rewolucji. Liga Międzynarodowa wzywa młodzież, aby zorganizowała się i zmobilizowała się w skali międzynarodowej wokół tych celów. Liga Międzynarodowa udostępnia młodzieży zorganizowane ramy walki, jakich poszukuje i proponuje ukonstytuowanie Międzynarodówki Młodzieży Rewolucyjnej przy Lidze Międzynarodowej, która przyłączy się do walki o odbudowę IV Międzynarodówki.

Liga Międzynarodowa zwraca się także do młodych działaczy Alliance des Jeunes pour le Socialisme oraz Young Socialists /1/, do organizacji i działaczy, którzy w Essen wyrazili wolę odbudowania IV Międzynarodówki. Nie możecie dziś zaakceptować ciasnego nacjonalizmu brytyjskiej Workers party /2/, która oznajmia, że jest Czwartą Międzynarodówką, żeby móc skuteczniej uzasadnić opuszczenie Międzynarodowego Komitetu i zaprzestanie walki o odbudowę Międzynarodówki. Nie możecie dziś zaakceptować oportunistów Lambert a i Just a, przywódców francuskiej Organisation Communiste Internationaliste, dla których odbudowa IV Międzynarodówki jest bardzo odległą perspektywą. Nie możecie,

polityka "Komunistycznej" Partii Hiszpanii napotyka na...

wreszcie, zaakceptować zdrady Zjednoczonego Sekretariatu pablistów, który usiłuje związać was ze stalinizmem i drobną burżuazją.

Nie możecie pozwolić, żeby podjęta w Essen walka skończyła się fiaskiem!

Międzynarodowa Liga Odbudowy IV Międzynarodówki wzywa was! Wzywa wszystkich młodych działaczy oraz wszystkie organizacje, które chcą walczyć o socjalizm i zbudować Międzynarodówkę o wzięcie udziału w przygotowaniach Międzynarodowej Konferencji, na której założona zostanie Międzynarodówka Młodzieży Rewolucyjnej.

- BUDUJMY MIEDZYNARODÓWKĘ MŁODZIEŻY REWOLUCYJNEJ!
- ODBUDUJMY CZWARTA MIEDZYNARODÓWKĘ!
- MŁODZI WSZYSTKICH KRAJÓW, WALCZCIE POD SZTANDAREM IV MIEDZYNARODÓWKI. TO SZTANDAR WASZEGO RYCHŁEGO ZWYCIESTWA!

XXX

- /1/ - Alliance des Jeunes pour le Socialisme /A.J.S./ /Związek Młodych o socjalizm/: organizacja zbudowana /i zburzona obecnie/ przez francuską Organisation Communiste Internationaliste.
- Young Socialists /Młodzi Socjaliści/: Organizacja angielska, zbudowana /i zniszczona/ przez Socialist Labour League /red. W.K./
- /2/ - Workers Revolutionary Party /Rewolucyjna Partia Robotników/ - obecna nazwa byłej Socialist Labour League uchwalona na zjeździe w ubiegłym roku. W.R.P wchłonęła S.L.L. oraz Young Socialists.

Hiszpania... Hiszpania... Hiszpania... Hiszpania... Hiszpania... Hiszpania.

Opublikowane poniżej dokumenty - centralna uchwała kongresu założeniowego Rewolucyjnej Partii Robotniczej Hiszpanii oraz wezwanie R.P.R.H. do strajku powszechnego - posiadają ogromne znaczenie dla ruchu robotniczego wszystkich krajów, w tym również dla nas, w Polsce. Nie mówiąc już o ich wadze i wydźwięku w samej Hiszpanii.

Rewolucyjna Partia Robotnicza Hiszpanii jest obecnie najsilniejszą sekcją Ligi Międzynarodowej. Myślimy nie tyle o liczebności organizacji / rośnie ona w zawrotnym tempie/, ile o stosunku sił między naszą sekcją a wszystkimi partiami i organizacjami w Hiszpanii, które zdradzają natychmiastowe i historyczne cele mas pracujących, wśród nich stalinowska partia Santiago Carillo / Komunistyczna Partia Hiszpanii/ zajmuje czołowe miejsce. W walce o zniszczenie wpływów stalinizmu w hiszpańskim ruchu robotniczym R.P.R.H. bardzo dynamicznie zakorzenia się w zakładach pracy i szkołach, przyciągając do organizacji coraz szersze odłamy /często całe frakcje/ członków stalinowskiej partii. Podobne rezultaty osiąga R.P.R.H. w walce z partią socjal-demokratyczną /P.S.O.E./ i całym wachlarzem różnorodnych ugrupowań anarchistycznych, maoistowskich i pseudo-trockistowskich.

W niespełna rok po Kongresie Trockistowskim, na którym do ówczesnej Trockistowskiej Organizacji Hiszpanii /O.T.E./ wstąpiła pokaźna frakcja hiszpańskiej organizacji Zjednoczonego Sekretariatu, O.T.E. przekształciła się w partię. Niema w tym akcie żadnego formalizmu. W międzyczasie O.T.E. metodą intensywnej pracy frakcyjnej, wyrwała spod wpływów zdradzieckich kierownictw i ośrodków poważne odłamy działaczy robotniczych wszystkich wyżej wymienionych partii i organizacji. Wpływy hiszpańskiej sekcji Ligi Międzynarodowej gwałtownie rozszerzają się na cały kraj, na wszystkie kluczowe ośrodki przemysłowe. Owocem tej pracy jest fakt, że dziś Liga Międzynarodowa, czyli IV Międzynarodówka, zaczyna być uznawana przez coraz szersze kręgi klasy robotniczej i młodzieży jako jedyna, prawdziwie rewolucyjna partia proletariatu.

Wszystko to nie jest dziełem przypadku. Hiszpania jest w chwili obecnej najbardziej zapalnym punktem w Europie. Pisaliśmy już o tym w artykule redakcyjnym dziewiątego numeru "Walki Klas". W ramach prezentacji dokumentów R.P.R.H. podkreślamy, że właśnie ta powszechna mobilizacja mas pracujących przeciwko faszystowskiemu reżimowi Franco obnaża tych którzy otwarcie służą burżuazji, jak stalinowska K.P.H. i socjal-demokratyczna P.S.O.E., oraz tych, którzy przed stalinizmem kapitulują, jak cytowane ugrupowania lewackie i oportunistyczne. Ta sama mobilizacja w coraz większym stopniu wykazuje, w bezpośredniej walce, słuszność celów i haseł proponowanych przez trockistów Ligi Międzynarodowej.

Kwintesencją polityki Ligi Międzynarodowej w Hiszpanii jest przekształcenie upadku frankizmu w otwartą rewolucję socjalistyczną, pchnięcie Hiszpanii na drogę zniszczenia nie tylko frankizmu ale całej burżuazji, tj. doprowadzenie do niezależnej władzy mas pracujących. Linia ta jest w pełni zgodna z dążeniami samych mas, nie z jakimiś abstrakcjami, "historycznymi" aspiracjami urzeczywistnienia "kiedyś" socjalizmu, ale z odczuwaną już dziś przez wszystkich pracujących potrzebą wyzwolenia społecznego i wyłączenia kapitalistów. Dlatego właśnie pro-burżuazyjna polityka "Komunistycznej" Partii Hiszpanii napotyka na rosnący opór

działaczy, robotników i młodzieży.

Kreml i jego hiszpańska agentura nie chcą obalenia kapitału. Ich bezpośrednim celem jest zachowanie burżuazyjnego Państwa. Dlatego robią wszystko, żeby zdemobilizować masy i skierować ich ruch w kierunku kompromisu z burżuazją. Taki jest sens powołania pod naciskiem i kierownictwem stalinowców tzw. "Junty Demokratycznej", która zamierza przejąć władzę w Hiszpanii. Jest to szeroka koalicja stalinowców, socjal-demokratów, różnych partii burżuazyjnych, hierarchii kościelnej, reakcyjnego Opus Dei, gwardii, monarchistów oraz "lewych" odłamów samej Falangi. Stalinowcy usiłują zdusić narastającą rewolucję montując hiszpańską wersję międzynarodowej polityki Frontów Ludowych, którą masy już nieraz przypłaciły krwawymi ofiarami, chociażby niedawno, w Chile.

Dlatego warunkiem przekształcenia upadku frankizmu w rewolucję socjalistyczną jest zniszczenie w pierwszym rzędzie partii stalinowskiej, która jest główną burżuazyjną siłą wewnątrz ruchu robotniczego. Hiszpańska sekcja Ligi Międzynarodowej walczy o to dzień w dzień. Rezolucja Kongresu Założeniowego R.P.R.H. stawia pełne urzeczywistnienie tego celu jako zadanie obecnego okresu. Pochodną tego zadania jest zdemaskowanie i zniszczenie wszystkich pseudo-rewolucyjnych organizacji i grup, które krytykują stalinizm, ale bezpośrednio z nim nie podejmują i są tylko wynikiem dodatkowego zamętu wśród robotników. Setki działaczy tych grup i organizacji wstępują do Ligi Międzynarodowej. Proces ich rezbicia i zdemaskowania fałszywych rozwiązań jest więc zaawansowany.

Kongres oraz wezwanie R.P.R.H. do strajku powszechnego, dowodzi, że istnieje w Hiszpanii zwarta, silna partia rewolucyjna, która już dzisiaj jest gotowa objąć kierownictwo mas pracujących i poprowadzić je do obalenia Państwa burżuazji.

Redakcja

xxx

X

W lutym 1974 r. odbył się pierwszy kongres hiszpańskiej sekcji Międzynarodowej Ligi Odbudowy Czwartej Międzynarodówki /dotychczasowa Trockistowska Organizacja Hiszpanii- O.T.E./.. Był to prawdopodobnie ostatni zjazd za panowania frankizmu. Kongres zdecydował proklamować **REWOLUCYJNĄ PARTIĘ ROBOTNICZĄ HISZPANII/ P.O.R.E./..**

1/ Partido Obrero Revolucionario de España

Jest to wielkiej wagi krok dokonany przez Ligę Międzynarodową - zwłaszcza wobec klasy robotniczej Hiszpanii - w realizacji zadań odbudowy IV Międzynarodówki.

Jedynym sensem istnienia IV Międzynarodówki oraz jedynym jej zadaniem jest, być światową, rewolucyjną partią proletariatu. Międzynarodowa Liga Odbudowy IV Międzynarodówki powstała opierając się na tych założeniach. Liga Międzynarodowa kontynuuje walkę Komitetu Międzynarodowego przeciwko pablistom, którzy uzurpują sztandar trockizmu i swoją polityką służą stalinizmowi. Równocześnie Liga Międzynarodowa prowadzi scentralizowaną w skali światowej walkę o Czwartą Otwartą Konferencję Międzynarodową, która odbuduje IV Międzynarodówkę.

Odbudowa IV Międzynarodówki sprowadza się do udostępnienia klasie robotniczej i masom uciskanym wszystkich krajów jedynej partii, która zdolna jest rozwiązać kryzys kierownictwa rewolucyjnego i poprowadzić je do zwycięstwa. Czwarta Międzynarodówka jest kontynuatorką bolszewizmu.

Proklamacja R.P.R.H. oznacza, że Liga Międzynarodowa i jej sekcja hiszpańska pokonały ważny etap w procesie przygotowania Czwartej Otwartej Konferencji Międzynarodowej.

Jaki jest sens proklamacji R.P.R.H.? Polega on na tym, że za pośrednictwem sekcji hiszpańskiej Liga Międzynarodowa zdecydowana jest zdobyć kierownictwo klasy robotniczej Hiszpanii oraz iść do końca w politycznej walce ze zdrazieckimi partiami. Te ostatnie są główną przeszkodą na drodze rewolucji proletariackiej oraz jej zwycięstwa. Liga Międzynarodowa w pierwszym rzędzie walczy ze stalinowskim kierownictwem K.P.H. oraz z pośrednimi, centrowymi ugrupowaniami, które wspomagają stalinizm.

Wobec wszystkich robotników twierdzimy! Nie ma miejsca w walce klas dla partii innych niż partia rewolucji. Na każdym kroku najbardziej pozytywne i prawowite dążenia klasy robotniczej i jej działacze wchodzą w konflikt z polityką partii stalinowskich. Za każdym razem okazuje się, że są one narzędziem, którym agenci burżuazji, w łonie ruchu robotniczego, posługują się w celu utrzymania kapitalizmu. Robotnicy odnoszą się do tych partii ze wzrastającą nieufnością. Natomiast najbardziej bojowa młodzież odwraca się do nich plecami. Przykładem tego stanu rzeczy jest K.P.H., gdzie kryzys wewnętrzny^{do} prowadził organizację do rozpadu. Partia stalinowska musi zostać rozbita, aby R.P.R.H. mogła zorganizować i włączyć do Ligii Międzynarodowej rewolucyjną awangardę proletariatu oraz poprowadzić masy do rewolucji i do władzy.

Proklamacja R.P.R.H. oraz walka o zakorzenienie organizacji w masach oznaczają, że Liga Międzynarodowa chce zmienić relację między IV międzynarodówką a hiszpańską klasą robotniczą, rozwinąć siły wszędzie tam, gdzie walczą robotnicy, masy i działacze oraz scentralizować i poprowadzić ten ruch do efektywnego przygotowania rewolucji proletariackiej. Rewolucyjna Partia Robotnicza walczyć będzie o zniszczenie partii stalinowskiej oraz jej reformistycznych, anarchistycznych i centrowych agentur. Bowiem R.P.R.H. zamierza i jest w stanie poprowadzić klasę robotniczą i masy pracujące do frontalnego starcia z burżuazją.

Zdajemy sobie sprawę, że burżuazja i jej sojusznicy - zwłaszcza aparat stalinowski - zareagują na proklamację i rozwój R.P.R.H. z całą nienawiścią, jaką żywią dla proletariatu. Jesteśmy na to przygotowani. Oprzemy się na klasie robotniczej, znajdziemy drogę do mas i poprowadzimy je przeciwko wszystkim ich wrogom.

Nawet w naszych szeregach niektórzy towarzysze wahają się w momencie określania zadań R.P.R.H. Wahania te są odbiciem kryzysu IV Między-

narodówki i należy je przewyciężyć w ramach naszej aktualnej walki o jej odbudowę. Wahania ujawniają się często w formie twierdzenia, że masy same doprowadzą do rozbitcia K.P.H. w chwili, gdy zajmą arenę polityczną. Równolegle, niektórzy towarzysze wyrażają wątpliwość co do powodzenia naszej natychmiastowej walki z aparatem stalinowskim. Mamy tu do czynienia z wahaniem względem naszych zadań, bowiem jedyny sposób przygotowania wejścia mas na arenę polityczną polega na podjęciu od dziś walki ze zdrazieckimi aparatami; w imię interesów proletariatu należy skierować robotników i działaczy przeciwko zdrazieckiemu kierownictwu.

Wahania ujawniają się często w formie twierdzenia, że R.P.R.H. nie będzie mogła skutecznie zwalczać aparatu stalinowskiego o ile najpierw nie zakorzeni się w masach. A przecież nasza rewolucyjna partia IV Międzynarodówki może zakorzeni się w klasie robotniczej jedynie w procesie walki o to, żeby masy starły się ze stalinowskim kierownictwem ze zdrajcą rewolucji.

Wreszcie wahania te ujawniają się w braku zaufania wobec walczącej młodzieży. A przecież właśnie ta młodzież klasy robotniczej może przynieść partii rewolucyjnej pierwsze praktyczne sukcesy.

Rewolucyjna Partia Robotnicza Hiszpanii - jeżeli chce znaleźć drogę do najszerszych mas - musi przewyciężyć te wahania; wskazują one na to jak decydujące znaczenie ma walka, którą rozpoczynamy. Będziemy mogli natychmiast liczyć na entuzjazm i poparcie dla naszej partii ze strony młodzieży robotniczej pod warunkiem, że postawa nasza będzie zdecydowana i nieustępliwa; tą drogą dojdziemy do całości ruchu robotniczego. Należy rozwinąć szeroką działalność w łonie ruchu robotniczego i nie gubić się w sterylnym aktywiźmie. W tym sensie musimy politycznie i organizacyjnie scentralizować REWOLUCYJNĄ PARTIĘ ROBOTNICZĄ. Bowiem teraz, kiedy nadchodzi moment przejścia do akcji, R.P.R.H. musi ukazać proletariatowi nie tylko program, lecz także gotowość do podjęcia ofensywnej walki w masowych akcjach.

Oto linia polityczna i zadanie, jakie Międzynarodowa Liga Odbudowy IV Międzynarodówki wyznacza swej hiszpańskiej sekcji w ramach walki o Czwartą Otwartą Konferencję Międzynarodową. Proklamacja R.P.R.H. będzie etapem procesu odbudowy IV Międzynarodówki i jej rozwoju we wszystkich krajach. K Czwarta Międzynarodówka będzie partią, która zapewni zwycięstwo proletariatu na całym świecie.

Robotnice i robotnicy, młodzi, działacze! Wstępujcie do REWOLUCYJNEJ PARTII ROBOTNICZEJ HISZPANII - hiszpańskiej sekcji Ligi Międzynarodowej! Organizujcie się pod sztandarem IV Międzynarodówki!

JEST TO SZTANDAR WASZEGO RYCHŁEGO ZWYCIĘSTWA

Zamieszczamy tłumaczenie ulotki masowo kolportowanej przez członków i sympatyków R.P.R.H. W sposób zwięzły i prosty ilustruje ona całą aktualną politykę i akcję Ligii Międzynarodowej w Hiszpanii.

DO STRAJKU POWSZECHNEGO !

Robotnicy! Młodzi! Działacze!

NADSZEDŁ MOMENT obalenia Dyktatury Franco. Dziś nikt już nie śmie ukrywać śmiertelnego kryzysu reżimu. Nikt już nie może zaprzeczyć temu, że wszyscy robotnicy, wszyscy chłopci, cała młodzież, wszyscy uciskani pragną obalenia Dyktatury. Dowodem jest rozwijająca się każdego dnia mobilizacja w fabrykach, w dzielnicach, na ulicach oraz na wsi.

DŁUŻEJ STRAJKU ODKŁADAC NIE MOŻNA. Panowie Giron i Blas Pinar szukają krwawej rozprawy z masami. Rząd Arias'a przygotowuje post-frankizm i chce utrzymać policyjny reżim z księciem Juan Carlosem na czele.

REWOLUCYJNA PARTIA ROBOTNICZA mówi: Nie trzeba nam na to pozwolić. Należy nie dopuścić do tego, aby Dyktatura przetrwała dłużej! Masy muszą odpowiedzieć mobilizacją na te zamierzenia i manewry i rozpocząć STRAJK POWSZECHNY W PAŹDZIERNIKU, aby raz na zawsze skończyć z Dyktaturą. BOWIEM UWAGA! Oficjalni przywódcy K.P.H. i P.S.O.E.^{1/} mówią, żebyście zaczekali. "Demokratyczna Junta" "komunisty" Carrillo oraz "Ex-faszysta" Calvo Serer robią wszystko, żeby proletariat nie mógł stanąć na czele obalenia reżimu. K.P.H. oraz Komisje Robotnicze^{2/} nie chcą Strajku Powszechnego, ale pracownicy nie mogą z niego zrezygnować. R.P.R. mówi wam coś wręcz przeciwnego: **ZACZNIJCIE STRAJK POWSZECHNY.**

Strajk zostanie z entuzjazmem poparty przez masy miast i wsi. Są to wasi jedyni sojusznicy! Nie oczekujcie niczego od burżuazji; jedynym jej dążeniem jest, po odejściu Franco, utrzymanie własności prywatnej oraz kapitalistycznego Państwa.

To wy musicie zacząć. To wy, robotnicy i robotnice, zawsze nieśliście cały ciężar walki; teraz musicie pokierować walką i przekształcić obalenie frankizmu w Rewolucję Proletariacką. Stańcie na czele. **NA WSZYSTKICH WASZYCH ZGROMADZENIACH** - przeciwko reakcyjnym układom zbiorowym, bezrobociu i nędzy - **PODEJMUJCIE JEDNOGŁOSNE DECYZJE ROZPOCZĘCIA STRAJKU POWSZECHNEGO.** W każdej fabryce, w każdym przedsiębiorstwie, w każdej dzielnicy **ORGANIZUJCIE ZEBRANIA I WYPOWIEDZCIE SIĘ ZA ROZPOCZĘCIEM STRAJKÓW W PAŹDZIERNIKU.** **WYBIERZCIE KOMITETY,** które go zorganizują; powiążcie i centralizujcie je według gałęzi i miejscowości.

1/ P.S.O.E. - /Partido Socialista Obrero de España/ : Socjalistyczna Partia Robotnicza Hiszpanii

2/ Komisje Robotnicze: szerokie organizacje pracownicze o charakterze związkowym założone i kontrolowane przez stalinowców

Wam, młodzi, przypada w udziale zadziałać z największą odwagą, rozwijając wasze szeregi i agitować w fabrykach, w ośrodkach szkolnych i na ulicach. Organizujcie się, mobilizujcie się, STANCIE W PIERWSZYCH SZEREGACH.

Wy, działacze K.P.H., Komisji Robotniczych, P.S.O.E., UGT, CNT i wszystkich organizacji powołujących się na klasę robotniczą: Domagajcie się od waszych partii i organizacji wzięcia udziału w walce P.O.R. o to, żeby NIE SKOŃCZYŁ SIĘ PAŹDZIERNIK BEZ ROZPOCZĘCIA STRAJKU POWSZECHNEGO!

WSZYSCY DO AKCJI, OD DZIS!

Komitet Centralny Robotniczej Partii
Rewolucyjnej Hiszpanii /sekcji Mię-
dzynarodowej Ligi Odbudowy IV Mię-
dzynarodówki/

22 wrzesień 1974r.

Czytajcie i rozpowszechniajcie "CZWARTA MIEDZYNARODÓWKA",
centralny organ Międzynarodowej Ligi Odbudowy IV Międzynarodów-
dówki, wydawany przez Komitet Wykonawczy Ligi Międzynarodowej
nr. 5, październik 1974

- Fałszerze /z historii IV Międzynarodówki/
- Jugosławia: Tito wydaje wojnę klasie robotniczej /Mihailo Ristowic/
- Platforma walki Rewolucyjnej Partii Robotniczej Hiszpanii
- Kryzys pablistowski po X zjeździe Sekretariatu Zjednoczonego /Iulen Isaba/
- Włochy: Kryzys "rządowy" czyli ofensywa mas przeciw Państwu burżuazji /Marek Kantor/

CZWARTA MIEDZYNARODÓWKA ukazuje się w wersji francuskiej, angielskiej i hiszpańskiej. "Walka Klas" przedrukowuje najważniejsze teksty i dokumenty centralnego organu Ligi.

Liga Międzynarodowa potrzebuje pieniędzy! Bardzo dużo pieniędzy. Na skalę międzynarodową prowadzona jest obecnie szeroka kampania finansowa, której wyniki warunkują powodzenie zamierzeń i celów nakreślonych przez I Zjazd Ligi.

Zwracamy się do naszych towarzyszy, do sympatyków, do robotników, do młodzieży - do wszystkich, którzy pragną przyczynić się do zwycięstwa nad burżuazją i stalinizmem, o aktywne poparcie ich partii - Ligi Międzynarodowej.

Wszelkie poparcie prosimy deklarować bezpośrednio członkom Ligi lub na adres "Walki Klas".

Marksistowska Organizacja Rewolucyjna Chile
wstępuje do Ligi

/ uchwała MKW LM /

X

1/ Międzynarodowy Komitet Wykonawczy otrzymał prośbę Marksistowskiej Organizacji Rewolucyjnej Chile o przyjęcie do Ligi Międzynarodowej. Decyzja Chilijskiej organizacji została podjęta na Konferencji M.O.R. w oparciu o polityczną zgodę z założeniami i strategiczną linią odbudowy IV Międzynarodówki zawartymi w dokumencie założeniowym Ligi Międzynarodowej.

2/ Decyzja ta jest wynikiem prowadzonej przez Ligę Międzynarodową dyskusji i jasnego rozgraniczenia pozycji politycznych w ramach walki o Czwartą Otwartą Konferencję Międzynarodową. Marksistowska Organizacja Rewolucyjna Chile przystąpiła do Ligi Międzynarodowej po stoczeniu walki z oportunistyczną, likwidatorską polityką Komitetu Organizacyjnego, prowadzoną zwłaszcza na kontynencie południowo-amerykańskim, oraz ze wszystkimi zdradzieckimi ugrupowaniami, które popierają Fronty Ludowe. Główną lekcją tej walki stała się decyzja wstąpienia do Ligi Międzynarodowej i zerwania z oportunistycznym Komitetem Organizacyjnym. Chilijska M.O.R. jest pierwszą organizacją Południowej Ameryki, która weszła na tę drogę.

3/ Międzynarodowy Komitet Wykonawczy stwierdza istnienie w/w zgody politycznej. W oparciu o rezolucję o stosowaniu statutów IV Międzynarodówki M.K.W. postanawia przyjąć M.O.R. Chile do Ligi Międzynarodowej i nadać jej status organizacji członkowskiej. Najbliższy Kongres Ligi Międzynarodowej wypowie się nad jej ostatecznym przyjęciem jako sekcji.

4/ M.K.W. postanawia zwołać w jak najkrótszym terminie konferencję założeniową M.O.R.- członkowskiej organizacji Ligi Międzynarodowej. Celem konferencji będzie określenie zadań M.O.R. w budowie chilijskiej sekcji oraz rozwinięcie i pogłębienie bilansu dotychczasowej walki z oportunistyczną i likwidatorską polityką Komitetu Organizacyjnego.

5/ W rok po faszystowskim przewrocie przystąpienie chilijskiej M.O.R. do Ligi Międzynarodowej stanowi najwyższy wyraz solidarności z masami pracującymi Chile. Liga Międzynarodowa rozpoczęła budowę chilijskiej sekcji IV Międzynarodówki, budowę rewolucyjnego kierownictwa, jakiego pozbawiona była chilijska klasa robotnicza w 1973r, a które jest jedynym środkiem umożliwiającym zwycięstwo nad jej wrogiem klasowym. Wstąpienie chilijskiej M.O.R. jest świadomym, praktycznym bilansem polityki frontów ludowych, dokonany przez chilijską awangardę robotniczą. Międzynarodowa Liga Odbudowy IV Międzynarodówki wzywa klasę robotniczą, młodzież, działaczy do pójścia w ślady M.O.R. i przyłączenia się do walki Ligi Międzynarodowej o Czwartą Otwartą Konferencję Międzynarodową, o światową partię rewolucji socjalistycznej. Organizacjom Komitetu Organizacyjnego Liga Międzynarodowa otwiera tę perspektywę i wzywa je do swoich szeregów.

14 wrzesień 1974.

Międzynarodowa Liga Odbudowy
 IV Międzynarodówki

* Komitet Wykonawczy *

XXX

Książę Poniatowski w Polsce

x

Dziwna to była wizyta. Potomek polskiej magnaterii, książę Michał Poniatowski, odwiedził kraj swoich przodków w randze francuskiego ministra stanu. Przyjęty został " tym co Polska ma najlepsze " tj. przez kwiat partyjnych biurokratów z Gierkiem na czele. " Rozmowy przebiegały w serdecznej i przyjacielskiej atmosferze " - chórem śpiewała polska prasa. Ale na temat treści rozmów: grobowe milczenie. Trudno przecież na serio traktować szerokie " informacje " o rodowodzie księcia, o jego " przywiązaniu do Polski " / do tej arystokratycznej, dodajmy, bo chyba nie do Polski robotniczej /. Doprawdy żałośnie wyglądały wysiłki " dziennikarzy ", którzy usiłowali zapełnić szpalty rzewną prozą opisującą raidy Michała szlakiem pamiątkowych miejsc po Józefie. Cóż więc przyгнаło " dostojnego gościa " w nasze strony, oprócz meczu Polska-Francja i odwiedzin rodzinnych miejsc?

W pierwszym miejscu handel. Funkcje księcia Michała we Francji nie wspólnego z handlem nie mają, ale będąc ministrem stanu jest on drugą po premierze osobą w rządzie francuskim. Wybór właśnie jego świadczy o wadze, jaką burżuazja francuska przywiązuje do tej wizyty. Centralnym problemem rozmów był tzw. kryzys energetyczny. Wzrost światowych cen zbytu nafty gwałtownie pogłębił i tak już poważny deficyt francuskiego bilansu płatniczego oraz inflację na rynku wewnętrznym. Przerażona burżuazja szuka zastępczych środków energetycznych, w pierwszym rzędzie węgla. Północna Francja zasobna jest w bogate złoża węgla. Jednakże przestały one być zyskowne dla kapitalistów, którzy od kilku lat zamykają kopalnie i pozbawiają pracy tysiące górników francuskich. Dla burżuazji zakup polskiego węgla są lepszym interesem. Poniatowski przyjechał wytargować u Gierka dalekosiężne kontrakty importowe. Logika kapitału jest prosta: kosztowna siła robocza francuskiego górnika zostanie zlikwidowana i zastąpiona przez tanie źródło zaopatrzenia w potrzebny surowiec.

Od lat górnicy francuscy walczą w obronie prawa do pracy, prawa do egzystencji. Były górnik Gierek " wie co to robotniczy żywot ", " pracował przecież w Północnej Francji, na dole ". Dziś jednak stoi bezwarunkowo po stronie burżuazji francuskiej, handluje śląskim węglem wydobywanym w pocie czoła przez polskich górników i łamie walkę francuskich robotników. Odrzuć lepiej rozumiemy czemu " robociarz " Gierek nie śmie poinformować polskich robotników o konszachtach z księciem Michałem.

Powie ktoś: - " To zwykły handel. Przecież sprzedaż węgla przynosi nam dewizy ". Jasnej odpowiedzi na te wątpliwości udzielili kilka miesięcy temu polscy górnicy. Było to w momencie wspaniałego strajku górników brytyjskich przeciwko rządowi Heath'a. Sparaliżowali gospodarkę angielską domagając się wydatnej podwyżki płac, anulowania tzw. " polityki anty-inflacyjnej " konserwatystów / zamrożenie zarobków / oraz reakcyjnego ustawodawstwa anty-robotniczego, znanego pod nazwą " prawa Carr'a o stosunkach przemysłowych ". Związek Zawodowy górników, jedna z najbardziej radykalnych organizacji Ogólnobrytyjskiej Konfederacji Pracy / T.U.C. / oświadczył, że prędzej doprowadzi do upadku Heath'a niż odstąpi od żywotnych żądań. Strajk godził w samą istotę gospodarczej i społecznej polityki konserwatystów, będącej dla burżuazji warunkiem sine qua non " wyjścia z kryzysu ". Koszta kryzysu ponieść mieli ludzie pracy. W ślad za górnikami inne warstwy robotnicze / stoczniowcy, transportowcy, pozostałe branże energetyczne / zaczynały przeciwstawiać się

skutkom tej samej polityki.

Co zrobił Heath? Zwrócił się do Gierka o zwiększenie i przyspieszenie regularnych dostaw polskiego węgla. Co zrobił Gierek? Rzecz jasna, przystał na ofertę. Wtedy Związek Zawodowy górników brytyjskich zwrócił się do KC PZPR o czasowe przerwanie dostaw, aż do zakończenia strajku. Prośba spo kłała się z wymownym milczeniem naszych stalinowców, a polski węgiel zaczął napływać w wielkich ilościach do angielskich portów. Odpowiedź górników brytyjskich poszła dwoma torami. Na ich prośbę dokerzy i transportowcy odmówili obsługi statków z polskim węglem. Równocześnie angielski związek zwrócił się bezpośrednio do ZZ górników i dokerów w Polsce o bojkot dostaw do Anglii. Reakcja była szybka i Gierek, zmuszony liczyć się z protestem polskich robotników, przerwał wysyłki. Górnicy angielscy zwyciężyli, skutkiem czego rząd Heath'a upadł.

Zadziałała międzynarodowa solidarność klasowa polskich i angielskich robotników. Jedni i drudzy zwrócili ostrze gniewu przeciwko rodzimej reakcji - burżuazyjnej w Anglii, stalinowskiej w Polsce. Jest to kwintesencja najlepiej pojętego internacionalizmu proletariackiego. Solidarność klasowa posiada głęboką podstawę społeczną. Jej istotą, w tym przypadku, jest walka o władzę klasy robotniczej w Anglii i w Polsce, o socjalizm u nich i u nas.

Opowiadamy się za współpracą Polski z innymi narodami. Więcej! Współpraca ta we wszystkich dziedzinach jest koniecznością. Nasza gospodarka potrzebuje dopływu nowoczesnych technik najbardziej rozwiniętych państw świata. Jest to oczywistość. Ale z kim i w czyich interesach ma się odbywać ta współpraca? Między biurokracją Gierka a burżuazją Heath'a lub Wilsona? Między stalinowcami - którzy mordują robotników i młodzież polską i którzy organizują pseudo-reformy obniżające płace i podwyższające koszty utrzymania, którzy pozbawiają masy pracujące swobody słowa, prasy, strajku i organizacji - a imperializmem francuskim i angielskim? Taki handel nie służy ani robotnikom polskim, ani robotnikom innych krajów. Jedynym handlem zgodnym z interesami mas pracujących może być wyłącznie handel między państwami należącymi do samych mas. Tylko państwa robotnicze, rządzone przez Rady Robotnicze i prowadzące wspólną politykę robotniczą, mogą zorganizować prawdziwą współpracę między narodami, nadając jej diametralnie odmienny charakter i wykorzystując ją do zaspokojenia materialnych, politycznych i duchowych potrzeb mas pracujących. Krótko mówiąc, odpowiedzią mas Polskę Francji, Anglii i innych krajów na reakcyjną kolaborację stalinizmu i burżuazji może być tyłkwalka o Socjalistyczne Stany Zjednoczone Europy. Sens solidarności klasowej polskich i brytyjskich górników jest właśnie taki.

Gierek idzie śladami swego światłego poprzednika, Gomułki i nabiera bogatego już doświadczenia w łamaniu strajków robotniczych. U nas w kraju, po pierwszej oraz w takich krajach jak Hiszpania. Dwa lata temu wyciągnął pomocną dłoń do faszysty Franco i zaczął słać mu statki z węglem w momencie ogromnego strajku górników Asturii. Spotkało się to z szerokim oburzeniem hiszpańskich robotników i działaczy. Nawet uległa Kremłowi Komunistyczna Partia Hiszpanii musiała protestować w jakże gorzkich słowach.

Wróćmy przeto do narad Gierka z Boniatowskim. Książę Michał położył na stole prośbę o pomoc dla burżuazji francuskiej. A o cóż prosił w zamian Gierek? Odpowiedź klasyczna - o kredyty. Będąc we Francji na jesieni 1972 r. zrzł miliardów franków, o które zebrał, Pompidou przyznał

mu tylko półtora miliarda. Jak pisała prasa francuska: "Francuscy przedsiębiorcy są niezmiernie zainteresowani inwestycjami w Polsce, ale warunkiem jest ustabilizowanie klimatu społecznego." Inaczej mówiąc, Gierek musi najpierw pokazać, że potrafi utrzymać w ryzach klasę robotniczą. Niezbyt mu się to dotąd udawało. Jednakże kryzys burżuazji francuskiej i europejskiej jest tak silny, jej pozycja wobec mas pracujących tak słaba, że inwestowanie we wschodnio-europejskie rynki zbytu i zdobycie tanich źródeł zaopatrzenia w surowce staje się dla niej kwestią życia lub śmierci. Stąd też tym razem, burżuazja francuska zgodziła się na udzielenie dodatkowych miliardów kredytu.

Nadmienmy jeszcze, że negocjowano także ewentualny eksport polskich robotników do Francji! Bo w Polsce jest duże bezrobocie. Widać dla Gierka atrakcyjny jest przykład polityki Tito w Jugosławii, gdzie półtora miliona pracowników tworzy emigrację zarobkową. W Niemczech, we Francji, w Szwajcarii czy w Skandynawii. Czwarta część ogółu zatrudnionych w jugosłowiańskiej gospodarce uspołecznionej!! "Niestety" nasz "mąż" stanu Gierek nie doszedł do żadnego istotnego porozumienia. Przy tak rosnącym bezrobociu jak we Francji, burżuazja tego kraju zamyka granice dla obcokrajowców, mimo że ci są o wiele tańsi.

A więc jaśniej teraz widzimy i rozumiemy tajne rozmowy Gierka. Ich znaczenie wpisuje się w o wiele szerszy i bardziej fundamentalny kontekst globalnych pertraktacji Kremla i jego międzynarodowego aparatu z imperializmem /głównie amerykańskim/ wokół kwestii tzw. "europejskiego bezpieczeństwa i współpracy". Wiele już o tym pisaliśmy, wiele jeszcze napiszemy. Demaskujemy to reakcyjne, ogólnoswiatowe przedsięwzięcie i ostrzegamy przed jego następstwami. Zresztą są one już odwracalne w gierkowych "reformach płac", w reakcyjnym ustawodawstwie p.t. "Kodeks Pracy", w przesładowaniach robotniczych przywódców Wybrzeża.

Zacieśnienie więzi z burżuazją francuską i wzajemna pomoc kapitalistów Francji i stalinowców Polski, to nowy krok przeciwko masom pracującym obydwu krajów.

Dziennikarze polscy, którym aparat stalinowski płaci za dezinformowanie społeczeństwa, pominieli milczeniem jeszcze jeden znaczący fakt. To mianowicie, że głównym stołkiem księcia Michała we Francji jest funkcja ministra... Spraw Wewnętrznych. Był to nie kto inny, tylko główny policjant Francji. Coraz ściślejsza współpraca policji PRL z policją francuską ma już spore tradycje. Panowie Moczar, Szlachcic, Kania i Gierek nie poszli jeszcze tak daleko jak ich rumuńscy pobratymcy /ci już wstąpili do Interpolu!/, ale idą w tym samym kierunku. Są na to dowody. "Wymiana doświadczeń" między policjantami i generałami całej Europy jest w gruncie rzeczy podstawowym przedmiotem "konferencji bezpieczeństwa europejskiego i współpracy". O czyje bezpieczeństwo chodzi jak nie właśnie Breżniewa, Gierka, Husaka, Poniątkowskiego i innych. A kogo się tak bardzo obawiają ci panowie, żeby budować "europejski system bezpieczeństwa"? Robotników wszystkich krajów.

Rozumiemy niepokój Gierka. Właśnie we Francji wydawane jest pismo polskich robotników "Walka Klas", organ R.L.R.P. Nie wątpimy o tym, że Gierek prosił swego kompana Poniątkowskiego o "nie tolerowanie wrogiej Polsce Ludowej propagandy"/czytaj: wrogiej biurokracji Gierka/.

W ten sposób otrzymujemy pełny obraz tajnych konszachtów Gierka z burżuazją francuską.

Na ich kontrrewolucyjną współpracę musimy wszyscy odpowiedzieć:

- Precz z tajną dyplomacją

- Pełna informacja o porozumieniach z burżuazją

- Kontrola robotnicza nad wszystkimi porozumieniami
- Precz z Gierkiem! Rząd klasy robotniczej i Socjalistyczne Stany Zjednoczone Europy!

MAREK KANTOR

X

 Czytajcie i rozpowszechniajcie "CZWARTA MIEDZYNARODÓWKE",
 centralny organ Międzynarodowej Ligi Odbudowy IV Międzynarodówki,
 wydawany przez Komitet Wykonawczy Ligi Międzynarodowej

nr. 1, czerwiec 1974

- Druga wersja, Południowo-amerykańskiej organizacji solidarności
- Duch Spinoli unosi się nad Franco
- Ważne zmiany w kierownictwie KP Węgier
- Kryzys pablistowski na X Zjeździe Sekretariatu Zjednoczonego
- Wybory prezydenckie we Francji
- Rewolucja i Front Ludowy w Portugalii
- Apel Ligi Międzynarodowej do młodzieży całego świata

nr. 2, lipiec 1974

- ZSRR - Nixon w Moskwie
- Argentyna - Po śmierci Perona
- U.S.A. - Rozłam w Socialist Workers Party
- Portugalia - Pablistowski Sekretariat Zjednoczony wobec naporu mas
- Jugosławia - Brońmy opozycji komunistycznej
- Etap Komitetu Międzynarodowego został przekroczony / Michel Varga /
- Wymiana listów pomiędzy Ligą Międzynarodową a angielską Workers Revolutionary Party
- Deklaracja KC Organizacji Trockistowskiej Hiszpanii
- Problem rewolucji hiszpańskiej a strategia odbudowy Czwartej Międzynarodówki / Michel Fabre /
- Rewolucyjna Międzynarodówka Młodzieży: Atakując młodzież stalinizm atakuje Czwartą Międzynarodówkę /Eric Palmer/

nr. 3-4, sierpień/wrzesień 1974

- Wspólna deklaracja marokańskiej /R.L.R.M./ i hiszpańskiej /R.P.R.H./ sekcji Ligi w sprawie Sahary hiszpańskiej
  - Maroko
  - Europa Wschódnia: Niedwuznaczna kapitulacja
  - Polska: Rewolucja polityczna zbliża się
  - Rewolucyjna Międzynarodówka Młodzieży: Liga Międzynarodowa przygotowuje 4-ą Konferencję wraz z młodzieżą /Eric Palmer/
  - Portugalia: Front Ludowy przeciw rewolucji proletariatu /Victor Sanmuro/
-

Dokumenty... Dokumenty... Dokumenty... Dokumenty... Dokumenty... Dokument

16 grudzień 1973r

W dniu 16 grudnia 1973r. na wydziałach K2 i K3 w stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni odbyły się zebrania zwołane przez załogi tych wydziałów. Przedstawicielowi dyrekcji oraz Komitetowi Zakładowemu PZPR wręczono następujące postulaty :

- "1. Żądany przyjęcia do pracy ludzi zwolnionych po wypadkach grudniowych;
2. Żądany przyjęcia do pracy przynajmniej jednego z członków każdej z rodzin, w której w czasie wypadków grudniowych był ktoś zabity, lub został kaleką;
3. W podziale premii należy przewidzieć fundusz pomocy tym rodzinom;
4. Lista funduszu nagród winna być wywieszona w miejscu widocznym, a nie jak dotychczas za drzwiami sekretarza partii;
5. Postulaty te winny być zaakceptowane i podane do wiadomości załodze z dniem 30 marca 1974.

Na naradzie odbytej w dniach 15 i 16 lutego 1974 roku w stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni w obecności dyrektora Zjednoczenia Stoczni Morskich, inż. Skrobot, I Sekretarza KW PZPR w Gdyni, Porzyckiego, oraz przedstawiciela KW PZPR w Gdańsku dr Wiesława Lewczyńskiego, przedstawiciele załogi sformuowali następujące zarzuty, pytania, uwagi i postulaty:

- "1. Premia jest dzielona według klucza zasług partyjnych a nie według pracy.
2. Pracownicy stoczni, którzy są członkami ORMO i z tego tytułu mają zwolnienia z pracy zawodowej, a są wykorzystywani do pracy w KM MO Gdynia, winni być premiovani przez KM MO Gdynia i od niej otrzymywać zapłaty, a nie jak to jest praktykowane obecnie, otrzymywać z funduszu premiewego załogi premie o 5 do 7% wyższe od premii pozostałych pracowników.
3. Co jest powodem, że z list przydziału mieszkań w Spółdzielni Mieszkaniowej "Bałtyk" zostali "cichaczem" przesunięci niektórzy pracownicy, którzy byli notowani przez milicję w czasie wypadków grudniowych 1970 roku, oraz ci, którzy krytykowali nie dotrzymanie słowa danego przez I Sekretarza KC PZPR, Gierka, na naradzie w styczniu 1971r. Żądany kategorycznie, by listy te były bez zmian wywieszane - takie, jakie je uzgodniła załoga i Rada Robotnicza.
4. Domagamy się raz na zawsze wykreślenia z notesów milicyjnych i partyjnych nazwisk ludzi, którzy wzięli udział w wypadkach grudniowych roku 1970, ludzi, którzy brali udział w manifestacji na cmentarzu Srebrniki w Gdańsku w Grudniu 1971 oraz ludzi, którzy odważnie krytykowali wadliwe kierowanie gospodarką w stoczni.
5. Żądamy uregulowania spraw finansowych z ludźmi /stoczniowcami/, którzy nie są zdolni pracować na skutek pobicia w tragicznych dniach grudnia 1970 przez milicję i wojsko. Tow. Gierek przyrzekł uregulować tę sprawę do maja 1971 roku, a już zbliża się maj 1974.
6. Domagamy się wmurowania tablicy pamiątkowej z nazwiskami tragicznie zmarłych w grudniu 1970 roku naszych kolegów.
7. Domagamy się właściwych warunków socjalnych na wydziale malarskim i specjalnego dodatku za warunki szkodliwe dla zdrowia."